

Име

Държавно лесничество "Белица", административно се числи към РУГ Благоевград. ЛУП 1994 година, ревизионен период 1982-1993 година.

Местонахождение

Държавно лесничество "Белица" се намира в Югозападна България, Благоевградска област. На север граничи с Природен парк "Рилски манастир" и ДЛ "Самоков", на изток с ДЛ "Якоруда" и ДЛ "Елешница", на юг-югозапад с ДЛ "Разлог" и на запад с ДЛ "Благоевград".

В района на лесничеството се намират следните населени места: гр. Белица, с. Краище и с. Дагоново. Всички те имат свои землища и административно се числят към община Белица.

Географско положение

Държавно лесничество "Белица" е разположено върху южните склонове на Рила планина и обхваща водосборите на реките Белишка и Вотръчка. Територията му има форма на удължена елипса, която в горната северна част е изкривена на запад. Дължината ѝ от север на юг е около 18 км, а ширината от изток на запад е около 9 км (в горната северна част – 13 км).

Релеф

Релефът на лесничеството е типичен планински, силно пресечен, с ясно изразено вертикално разчленение. Най-високата точка в района се намира под вр. Средни връх, в отдел 109, с надморска височина 2500 м, а най-ниската – на север от гара Белица, в отдел 181, с надморска височина 600 м. Превишението между тези точки е 1900 м.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	51,1	0,5
полегато (5-10)	440,6	4,1
наклонено (11-20)	3016,6	27,9
стръмно (21-30)	5755,0	53,2
мн.стръмно (над 31)	1547,1	14,3
Общо:	10810,4	100,0

Хидроложки условия

Главните реки Белишка и Вотръчка, протичащи през територията на лесничеството, са притоци на река Места. Техни по-големи притоци са Динков дол, Реджепишка река, Станковска река, Поленица и Торишка. Много от доловете имат променлив воден режим и чувствителни наклони на надлъжните си профили. Високопланинската част е наситена с множество извори (непресъхващи през лятото) и циркусни езера – Сухото, Реджепишко и Вапешко езера.

Геоложки строеж

Територията на Държавно лесничество "Белица" е изградена от палеозойски скали – масивни и метаморфни. През терциера, вследствие денудация и ерозия, на дъното на тогавашното Разложко езеро са се отложили днешните седиментни (утаечни) скали. Масивните скали са представени от южнобългарски гранити, метаморфните – от гнайси, а седиментните – от пясъчници, чакъли, глина и пясъци.

Климатични условия

Територията на Държавно лесничество "Белица" попада в Планинската климатична област и се характеризира със специфичен планински климат – по-ниски температури, малка годишна температурна амплитуда, голяма облачност и валежи, продължителна и устойчива снежна покривка, висока относителна влажност. Съгласно климатичното райониране на страната с оглед нуждите на горското стопанство, лесничеството попада в Южно-Българската климатична област със следните части:

Нископланинска част (600-1000 м н.в.) с умерено планински климат. Вегетационният период е 5,5 месеца – сравнително дълъг и топъл.

Среднопланинска част (1000-1600 м н.в.) с преходен климат. Вегетационният период е по-къс и прохладен – 4,2 месеца.

Високопланинска част (1600-2200 м н.в.) с хладен климат и вегетационен период 3,2 месеца.

Субалпийска част (над 2200 м н.в.) със студен алпийски климат. Вегетационният период е много къс и студен – по-малко от месец, не позволяващ развитието на дървесна растителност

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен пояс с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна януарска температура
Нископланински пояс (600-1000 м н.в.)	8,3	-1,8
Среднопланински пояс (1000-1600 м н.в.)	5,4	-3,6
Високопланински пояс (1600-2200 м н.в.)	4,6	-4,9
Субалпийски пояс (над 2200 м н.в.)	-4,7	-9,1

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен пояс с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Нископланински пояс (600-1000 м н.в.)	560-780	VI	I, VIII, IX
Среднопланински пояс (1000-1600 м н.в.)	729-1034	VI	VIII, IX
Високопланински пояс (1600-2200 м н.в.)	1003-1034	VI	IX
Субалпийски пояс (над 2200 м н.в.)	1057-1279	VI	IX, XII

Почви

В района на ДЛ “Белица” се срещат два почвени типа – кафява горска, с три подтипа и планинско-горска тъмноцветна.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
кафява горска тъмна	594,8	5,5
кафява горска преходна	5601,2	51,8
кафява горска светла	1213,9	11,2
планинско-горска тъмноцветна	3400,5	31,5
Всичко:	10810,4	100,0

Земите от горския фонд в района на лесничеството са добре облесени и липсват ерозионни процеси с масов характер. Изключение прави много малка част (234,3 ха или 2% от общата площ) в близост до гр. Белица.

Растителност

Територията на ДЛ “Белица” обхваща голям диапазон от надморски височини (600-2500 м н.в.) и попада в два горскорастителни пояса с пет подпояса, съгласно горскорастителното райониране на България.

Т. – Тракийска горскорастителна област

Т.ІІ. – Среден планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в.);
Т.ІІ.1 – Подпояс на нископланинските гори от горун, бук и ела (700-1200 м н.в.);
Т.ІІ.2 – Подпояс на среднопланинските гори от бук, ела и смърч (1200-1700 м н.в.);
Т.ІІ.3 – Подпояс на горнопланинските смърчови гори (1700-2000 м н.в.);
Т.ІІІ. – Високопланински пояс (2000-2500 м н.в.);
Т.ІІІ.1 – Подпояс на високопланинските гори от субалпийски смърч и мура (2000-2200 м н.в.);

Т.ІІІ.2 – Подпояс на субалпийските формации от клек (2200-2500 м н.в.).

Най-разпространени на територията на лесничейството са видовете бял бор, смърч, клек, зимен дъб и бяла мура. Вертикалната зоналност в разпределението на тези видове е следната:

Най-ниските части на лесничейството попадат в подпояса на горите от горун, бук и ела. Основни дървесни видове тук са зимен дъб, бук, черен и бял бор. Зимният дъб вследствие на усилен човешка дейност е с издънков характер. Букът, поради преобладанието на южните изложения, е с нисък процент на участие. В югозападната част на лесничейството вследствие на пожари се е настанил черен бор и заема значителни площи, нетипично за района. Създадени са много иглолистни култури от бял и черен бор.

В подпояса на горите от бук, ела и смърч основни дървесни видове са белия бор, смърча и елата. Букът е с ниско процентно участие, тъй като върху типични буково-смърчови месторастения вторично се е настанил бял бор – най-широко разпространения дървесен вид в подпояса. Прави впечатление наличието на чисти и смесени с бук зимендъбови формации на голяма надморска височина – до 1500 м н.в. По-мекият климат, дължащ се на средиземноморското влияние, обяснява това изкачване на горуна.

В подпояса на горнопланинските смърчови гори преобладават чисти и смесени смърчови, бял мурови и бял борови насаждения. Доминиращи дървесни видове са смърча и бялата мура.

Високопланинският пояс, представен с два подпояса, обхваща най-високите части на лесничейството и е зает от клекови формации с единични дървета от бяла мура и мурови насаждения с подлес от клек.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	4295,5	41,3	3698,4	35,6
Смърч	1290,1	12,4	1487,4	14,3
Черен бор	502,2	4,8	325,1	3,1
Ела	335,2	3,2	338,8	3,3
Бяла мура	851,4	8,2	939,0	9,0
Лиственица	0,7	-	1,4	-
Зелена дуглазка	4,1	-	14,0	0,1
Клек	1312,5	12,7	1304,0	12,5
Бук	725,1	7,0	1041,5	10,0
Зимен дъб	1045,3	10,1	1123,0	10,8
Габър	2,9	-	3,0	-
Трепетлика	13,9	0,1	1,4	-
Явор	-	-	20,9	0,2
Бреза	6,5	0,1	39,3	0,4
Мъждрян	10,4	0,1	-	-
Акация	5,1	-	5,7	0,1
Елша	0,3	-	0,3	-
Клен	0,4	-	-	-
Едрolistна липа	-	-	0,5	-
Сребролистна липа	-	-	58,2	0,6
тп Vachelieri	0,4	-	-	-
ВСИЧКО	10402,0	100,0	10401,9	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на държавно лесничейство “Белица” е 11461,9 ха.

От залесената площ (без клека) 5775,9 ха – 63,5% са естествени насаждения, а 3313,6 ха – 36,5% са култури. От незалесената дървопроизводителна горска площ голяните са 330,6 ха, сечищата – 77,3 ха и пожарища – 0,5 ха. От недървопроизводителните площи с най-голям дял са поляните – 230,1 ха и нелесопригодните площи – 182,8 ха. Горски пасища и бивши гори на АПК няма.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	10402,0	90,8
Незалесена дървопроизводителна площ	408,4	3,6
Недървопроизводителна площ	651,5	5,6
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	11461,9	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни в тч клек	9642,2 / 8867,6	84,1 / 85,2
Широколистни високостъблени	272,9 / 270,3	2,4 / 2,6
За реконструкция	506,3 / 300,1	4,4 / 2,9
Издънкови за прерастване	497,6 / 490,2	4,3 / 4,7
Издънкови за превръщане	542,9 / 473,8	4,7 / 4,6
Нискостъблени	-	-
ВСИЧКО:	11461,9 / 10402,0	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	4959,1	4640,7	1570,4	1459,5	6529,5	6100,2
Защитни	121,5	109,6	76,2	2,9	197,7	112,5
Рекреационни	909,5	698,5	12,2	12,2	921,7	710,7
Защитени	3573,3	3345,5	160,9	59,8	3734,2	3405,3
Други	78,8	73,3	-	-	78,8	73,3
Общо ЗРЗТ	4683,1	4226,9	249,3	74,9	4932,4	4301,8
Общо ДСФ+ЗРЗТ	9642,2	8867,6	1819,7	1534,4	11461,9	10402,0
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	9642,2	8867,6	1819,7	1534,4	11461,9	10402,0

Общото ползване на дървесина през ревизионния период възлиза на 232543 куб. м стояща маса или средногодишно 19379 куб. м (с клони). По лесоустройствен проект е предвидено да се добиват средногодишно по 21440 куб. м или общо 257280 куб. м за 12-годишен период. Изпълнението на общото годишно ползване е 90,4% от предвиденото по лесоустройствен проект: от главни сечи са добити 193859 куб. м или изпълнението е 101,3%, а от отгледни и санитарни сечи са добити 38684 куб. м или изпълнение 58,6%. Настоящото лесоустройство предвижда средно годишен добив от 17280 куб.м – 10078,5 куб.м от главни сечи и 7198 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на насажденията в ДЛ "Белица" е добро. Появата на насекоми, гъбни и други вредители е епизодична и с ограничен характер. Най-често срещана е боровата процесия (местностите Тръстеник, Куру дере и Станков дол), предимно по черборовите насаждения.

Насажденията във високите части на гората са изложени на ветровали и снеголоми, но в незначителна степен и последствията са ликвидирани.

Странични ползвания

Таблица № 9
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (стар) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (1994-2003) средногодишно
Паша - площ	хектари	4389,9	4389,9	5310,1
Едър добитък	брой			3345
Дребен добитък	брой			19970
Сено	тона	40	40	40
Смола	тона	344,2	214,6	0

На територията на лесничейството има условия за добив на боровинки, малини, гъби, билки и други. През изтеклия период лесничейството не е организирано събиране и изкупуването им. Същите са усвоени от местното население за лични нужди.

Лечебни растения

Няма данни.

Видове от “Червена книга на НР България” и защитени от закона

Няма данни.

Лов и риболов

За територията на лесничейството в ловностопанско отношение има разработен отделен проект (неразделна част от този), където са отразени данните за досегашната ловностопанска дейност.

Защитени територии

На територията на ДЛ “Белица” съществуват следните защитени територии:

Национален парк “Рила”, обявен със заповед №114/24.02.1992 на МОС с площ 3731,4 ха, от която залесена 3403,0 ха.

Историческо място “Долно голене” (“Равен”), с обща площ 0,1 ха.

Историческо място “Бреза” с площ 0,5 ха.

Историческо място “Раздол” (“Лидо-Венеция”) с площ 0,5 ха.

Историческо място “Поленето” (“Оборище”) с площ 0,2 ха.

Историческо място “Проход” (“Долината на спасението”) с площ 1,0 ха.

Историческо място “Джунджурова вода” с площ 0,5 ха.

Историческо място “Стапища” (“Райска градина”) с площ 0,2 ха.

Историческо място “Чавдар колиба” с площ 0,4 ха.

Историческо място “Кавракиров гроб” с площ 0,2 ха.